

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/114/2013
Identifikačné číslo spisu:	5013200196
Dátum vydania rozhodnutia:	01.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5013200196.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: X.D.,
O. proti žalovanému: Mesto Žilina, Námestie obetí komunizmu 1, Žilina, v konaní o preskúmanie
zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 627/2013 zo dňa 09. januára 2013, konajúc o odvolaní žalobkyne
proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/34/2013-16 zo dňa 07. augusta 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/34/2013-16 zo dňa 07.
augusta 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením zastavil konanie vedené na Krajskom súde v Žiline pod sp.
zn. 21S/34/2013 podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) z dôvodu, že
žalobkyňa nepreukázala splnenie podmienky konania podľa § 250a O.s.p. tým, že v stanovenej lehote
nepreukázala zvolenie advokáta na zastupovanie v tomto konaní.

Uznesenie odôvodnil tým, že uznesením č. k. 21S/34/2013-12 zo dňa 12.06.2013 vyzval žalobkyňu, aby
preukázala splnenie podmienky povinného právneho zastúpenia predložením plnej moci pre advokáta a
zároveň ju poučil o následkoch nesplnenia výzvy a o možnosti zastavenia konania podľa § 250d ods. 3
O.s.p. Uvedené uznesenie bolo žalobkyni doručené tzv. formou náhradného doručenia, t.j. dňom
vrátenia zásielky súdu dňa 18.07.2013 po tom, čo prvý pokus o doručenie zo dňa 27.06.2013 a následne
aj opakovaný pokus o doručenie zo dňa 28.06.2013 ostal bezvýsledným a žalobkyňa si písomnosť na
pošte počas jej uloženia nevyzdvihla.

Uznesenie krajského súdu napadla žalobkyňa odvolaním, v ktorom navrhla, aby ho odvolací súd zrušil a
vec vrátil na ďalšie konanie. Uviedla, že z odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia sa dozvedela,
že jej bola náhradným spôsobom doručená výzva, podľa ktorej mala súdu dodať plnomocenstvo na
zastupovanie advokátom a že toto plnomocenstvo nedodala, preto súd konanie zastavil. De facto žiadnu
výzvu neobdržala, preto nemohla súdu nič dodať, keď o tom nevedela. Žalobkyňa tvrdí, že doručovacie
pokusy sa v dňoch 27.06.2013 a 28.06.2013 vôbec neuskutočnili. Má to potvrdiť výpoveď p. P. E.,

ktorý sa na adrese adresáta v dňoch 27.06.2013 a 28.06.2013 zdržiaval v čase od 8.00 hod. do 18.00 hod. Podľa jeho výpovede sa v inkriminovaných dňoch na ul. O. nikto nepokúšal doručovať žiadne písomnosti. K tomu, aby mohla preukázať, že údaje na doručení sú nepravdivé, musí dostať od súdu na to možnosť. A to bez toho, aby bolo zrušené napadnuté uznesenie nie je možné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

V prejednávanej veci je spornou otázka doručenia uznesenia krajského súdu č. k. 21S/34/2013-12 zo dňa 12.06.2013 žalobkyni, ktorá má význam pre posúdenie splnenia podmienok zastavenia konania napadnutým uznesením krajského súdu.

Podľa § 47 ods. 2 O.s.p. ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

Náhradné doručenie je výnimkou z riadneho doručenia písomnosti, a preto zákon stanovuje prísne formálne podmienky na to, aby mohol byť tento inštitút uplatnený.

Aby mohlo dôjsť k uloženiu zásielky s následkami doručenia, musí byť splnená podmienka zdržiavania sa adresáta v mieste doručenia, v prípade nezastihnutia adresáta písomnosti v mieste doručenia doručovateľom. Ak sa adresát písomnosti v mieste doručenia zdržiava a ak nebol zastihnutý, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak aj druhý pokus o doručenie zostane bezvýsledný, potom doručovateľ uloží písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom vyrozumie. Z uvedeného vyplýva, že základným predpokladom náhradného doručenia podľa § 47 ods. 2 O.s.p. je skutočnosť, že adresát sa v mieste doručenia zdržiaval. Tento predpoklad nie je daný ani pri dlhodobej neprítomnosti adresáta na tomto mieste, ani pri krátkodobom (prechodnom) pobyte v čase doručenia mimo adresy doručenia, ktoré však účastník konania musí preukázať.

Zo súdneho spisu vyplýva, že poštový doručovateľ sa žalobkyni pokúsil doručiť zásielku dňa 27.06.2013, opakované doručenie malo byť vykonané dňa 28.06.2013 a v ten istý deň bola zásielka uložená na pošte. Žalobkyňa si zásielku počas jej uloženia nevyzdvihla, preto bola ako neprevzatá v odbernej lehote vrátená súdu. Žalobkyňa tvrdí, že pokusy o doručenie písomnosti sa neuskutočnili, čo by mal potvrdiť svedok P. E..

Z obsahu administratívneho spisu a z námietok žalobkyne proti výzve na zaplatenie nedoplatku najvyšší súd zistil, že žalobkyňa sa v roku 2007 presťahovala do Bratislavy, kde od tohto roku aj žije.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že ak sa adresát v mieste doručenia nezdržiaval, úložná lehota na vyzdvihnutie zásielky nezačala plynúť, a preto nemožno konštatovať, že došlo k fikcii doručenia. Tieto skutočnosti prešetří krajský súd.

V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu zistiť, či sa žalobkyňa zdržiavala v rozhodujúcom čase v mieste doručenia - v mieste hláseného trvalého pobytu alebo sa zdržiavala v mieste bydliska v Bratislave a až po vyriešení tejto otázky bude pokračovať v konaní podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.